

Bestemmelsen i § 962, stk. 5, regulerer modpartens adgang til at anke som følge af, at den anden part har anket.

Bestemmelsen blev ændret i 1984 i forbindelse med den ovenfor nævnte forhøjelse af ankegrænsen til 10 dagbøder og en bøde på 1.000 kr. Ændringen var alene en konsekvens af en ændret opbygning af § 962 (stk. 2 blev til stk. 2 og 3), og der var ikke tilsigtet nogen indskrænkning i den hidtil gældende adgang til at anke for modparten. Denne adgang bestod i, at når den ene part - med eller uden tilladelse - havde anket, kunne modparten altid frit anke, såkaldt kontraanke.

Da bestemmelsen efter ændringen i 1984 efter sin ordlyd alene henviser til de tilfælde, hvor der er meddelt anketilladelse (stk. 3), er der i praksis opstået tvivl om, hvorvidt den hidtil frie adgang til kontraanke skulle være blevet ophævet.

Det foreslås derfor at formulere bestemmelsen i overensstemmelse med det tilsigtede anvendelsesområde. Herefter kan modparten kontraanke, selv om der ikke består en selvstændig adgang til anke efter stk. 2.

Til § 4

Forslaget indebærer, at der skabes udtrykkelig hjemmel i inddrivelsesloven for på *pantefogedens kontor* at kunne foretage udlæg i en fast ejendom for krav sikret ved lovbestemt pant i ejendommen - f.eks. ejendomsskatterestancer - selv om skyldneren ikke har givet møde.

Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af et forslag fra en arbejdsgruppe under Finansministeriet med repræsentanter fra bl.a. Kommunernes Landsforening og Foreningen af Danske Pantefogeder.

Efter gældende ret kan udlæg i en fast ejendom for krav af ovennævnte art kun foretages af pantefogeden på *ejendommen*, hvis skyldneren ikke har givet møde på kontoret.

Fogedretten har siden ændringen af retsplejeloven i 1976 kunnet foretage udlæg i en fast ejendom for krav sikret ved pant i ejendommen på fogedrettens kontor, uanset om skyldneren har givet møde, jf. retsplejelovens § 495, stk. 1, 2. pkt.

Baggrunden for ændringen var ifølge forarbejderne bl.a., at det i disse tilfælde i almindelighed ikke er nødvendigt, at skyldneren er til stede under forretningen, og at denne i de fleste tilfælde lige så godt kan foretages på kontoret, hvorved der spares omkostninger.

Tilsvarende synspunkter gør sig gældende for så vidt angår udlæg i fast ejendom foretaget af pantefogeden for krav sikret ved lovbestemt pant i ejendommen, og forslaget er derfor udformet i overensstemmelse med retsplejelovens regel.

Det følger af de gældende regler, at pantefogeden efterfølgende skal gøre skyldneren bekendt med udlæggets retsvirkning ved skriftlig meddelelse, hvis skyldneren ikke har været til stede under udlægsforretningen, jf. henvisningen i inddrivelseslovens § 5 til reglerne i retsplejelovens kapitel 45-47, herunder § 517, stk. 2.

Til § 5

Den foreslåede ændring indebærer, at den økonomiske grænse for den efterlevende ægtefælles udtagesret forhøjes fra 50.000 kr. til 150.000 kr.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 10.

Til § 6

Der indføres ved forslaget mulighed for, at den, som moderen har opgivet som fader, ved en skriftlig erklæring til statsamtet kan anerkende at være fader til et barn født uden for ægteskab. Erklæringen kræver vitterlighedsattestation.

Den pågældende skal forud for erklæringens udfærdigelse være gjort bekendt med retsvirkningerne af at anerkende faderskabet, herunder at barnet vil være arveberettiget, samt at vedkommende vil have en underholdspligt over for barnet.

Om baggrunden for forslaget henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 11.

Til § 7

Til nr. 1 og nr. 2.

Der er tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 3.

Der er med den ændrede formulering af § 10 i ægteskabsloven ikke tale om nogen realitetsændring af bestemmelsens indhold. Under hensyn til den foreslåede regel i retsvirkningslovens § 28, stk. 1, hvorefter der kan træffes aftale om skilsmisssæreje (§ 28, stk. 1, nr. 1), eller fuldstændigt særeje (§ 28, stk. 1, nr. 2), er det imidlertid fundet nødvendigt at foretage en ændret sproglig præcisering af, hvad der i den nugældende bestemmelse i ægteskabslovens § 10 forestås ved »fuldstændigt særeje«.

Til nr. 4.

Efter forslaget bemyndiges justitsministeren til at fastsætte gebyr for vielser, hvor ingen af parterne har bopæl i Danmark.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 12.